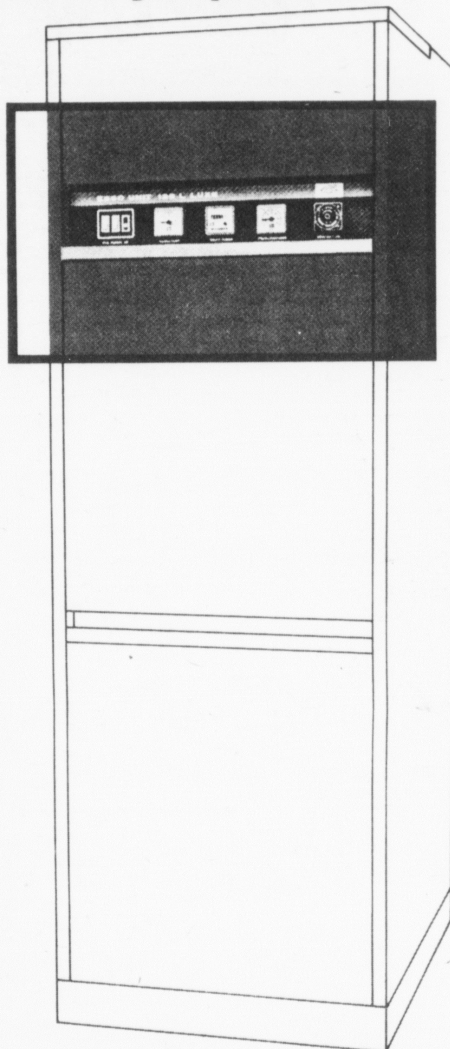
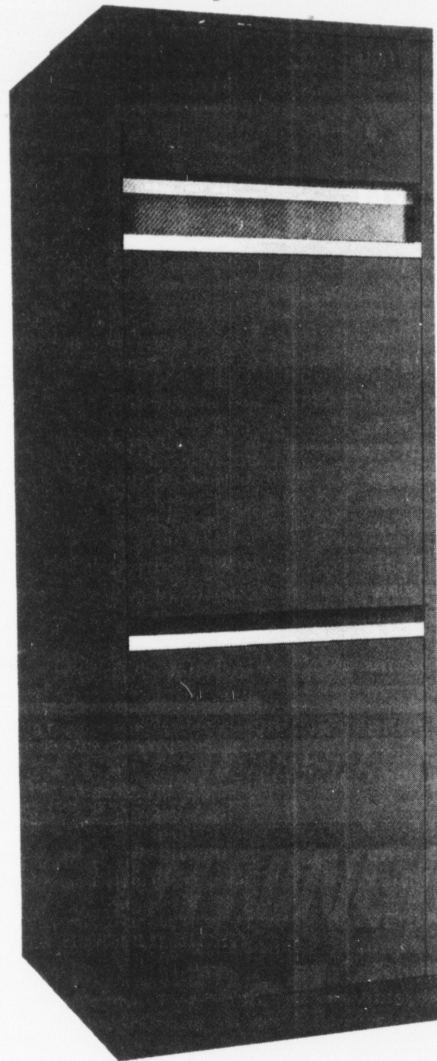

Esso Unit 135 L

Ketilin, sum minkar um oljunýtsluna

Umframt aðrar vanligar ketlar hava vit henda serliga

ESSO 135 L LUXE

sum hevur tann fyrimun, at hann hevur innbygðan sjálvvirkandi shunt-ventil, ið verður stýrdur av eini klokku, sum situr framman á ketlinum. Henda klokka kann frammanundan stillast til at steingja og opna fyri tí heita vatninum til radiatorarnar upp til 3 tíðarskeið um samdøgrið. Hon kann til dømis setast til at steingja beint áðrenn songartíð og opna aftur ein ella tveir tímar áðrenn uppfaringartíð. Harumframt kann hon so eisini steingja fyri tí heita vatninum um dagin í tíðarskeiðum, tá húsini annars standa tóm.

Nærri upplýingar fáast frá innlegjarunum ella frá

P/f ESSO,
Tórshavn — Tlf. 11133

Framhald frá síðu 15

verka förökalsingar på Læso. Det är ju horribelt. Jag ger mig fan på att det är ett utslag av den gamla danska monopolpolitiken. Du ska se att alla danska kalsonger av den här trutfärgade, grova typen tillverkas på Læso eller Anholt eller någon av de andra privilegierade danska öarna. Och sedan tar danska kramarer hand om produktionen och säljer grejorna dyrt till dom öar, so verkligen behöver rejåla benkläder.

—Ja men, det är kanske bara vissa extrema storlekar, som de färöiska stickmaskinerna inte klarar av, som tillverkas på annat håll i imperiet. Dom har säkert rätt begränsade produktionslokaler här på Färöarna.

—Snack! Och se bara på priset. Nittio spänn för ett set underkläder. Du kan ge dig på att mellanhänderna tar för sig. Jag kommer att skriva en not till Nordiska Rådet.

Smyril stävar vidare inn i övärlden... lägger till vid en pier rätt långt ut på hamnens västra sida, men klaffen i båtsidan, över vilken både passagerare och gods ska transporteras i land, går inte at fälla ordentligt. Det er Smyrils jungfruresa och försenada kliver vi iland bara för att konstatera att någon lunch lär det inte bli. Ternan, vår färje tillbaka, skullu gå om en halvtimme och det var en bra bit att gå runt hela viken till det färjeläget. Vit ger oss av i rask promenadtakt och på vägen köper vi bullar och mjölk för att stilla den värsta hungern.

Ternan är en liten trevlig färja av äldre typ. Den ska inte föra oss tillbaka till Tórshavn utan bara til Leirvík på Eysturoy. Därifrån ska vi aka rutetaxi till en liten ort som heter Toftir och sedan ta ytterligare en färje hem. Ternan tutar och lägger ut. Serveringslukan är naturligtvis stängd, men vi har ju egen förning med oss. I Leirvík delar vi på färiskt maner taxi med några andra passagerare och åker iväg in över de gröna kullarna. Framme i Toftir upptäcker H. att han glömt yllepaketet på Ternan. Jag drar en suck av lättnad, men taxiföraren, sum hört vårt samtal erbjuder sig att försöka få tag på det och skicka det med sista färjan til Tórshavn. Vi tackar för vänligheten.

Vi gick aldrig ner til hamnen senare på kvällen för att kolla om underkläderna fanns ombord på m/f Tröndur. Förmodligen pendlar de fortfarande fram och tillbaka, ägarlösa, på någon av Färöarnas färjor.

Hesi vóru so tey minni róсандi orðini um ferðamannalívið her hjá okkum, men annars stendur mangt áhugavert í bókini, so sum saga, bæði eldri og nýggjari, tú lestur um Lord Kitchener, Sigert í Kirkjubø, Trónd í Gøtu, tú fært at vita, at skoynisopp-arnir í floghavnini í Kirkwall eru »Property of Her Majesty the Queen» o.m.a. Bókin kann verða hnt hjá okkum, ið fer ein túr til Íslands ella Skotlands og møguliga gera eitt rend til Orknøyar og Hetlands, ti fitt av tilfari er serliga um hesar oyggjarnar.